Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (veľká komora)

z 10. apríla 2018 *

„Návrh na začatie prejudiciálneho konania – Služby v oblasti dopravy – Smernica 2006/123/ES – Služby na vnútornom trhu – Smernica 98/34/ES – Služby informačnej spoločnosti – Pravidlo uplatniteľné na služby informačnej spoločnosti – Definícia – Sprostredkovateľská služba umožňujúca prostredníctvom aplikácie pre smartfóny skontaktovať neprofesionálnych vodičov využívajúcich svoje vlastné vozidlo s osobami, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta – Trestné sankcie“

Vo veci C-320/16,

ktorej predmetom je návrh na začatie prejudiciálneho konania podľa článku 267 ZFEÚ, podaný rozhodnutím Tribunal de grande instance de Lille (Súd prvého stupňa Lille, Francúzsko) zo 17. marca 2016 a doručený Súdnemu dvoru 6. júna 2016, ktorý súvisí s trestným konaním proti

Uber France SAS,

za účasti:

Nabil Bensalem,

SÚDNY DVOR (veľká komora),

v zložení: predseda K. Lenaerts, podpredseda A. Tizzano, predsedovia komôr R. Silva de Lapuerta, M. Ilešič, A. Rosas, J. Malenovský a E. Levits, sudcovia E. Juhász, A. Borg Barthet, D. Šváby (spravodajca), K. Jürimäe, C. Lycourgos a M. Vilaras,

generálny advokát: M. Szpunar,

tajomník: V. Giacobbo-Peyronnel, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní z 24. apríla 2017,

so zreteľom na pripomienky, ktoré predložili:

– Uber France SAS, v zastúpení Y. Chevalier, Y. Boubacir a H. Calvet, avocats,

– N. Bensalem, v zastúpení: T. Ismi-Nedjadi, avocat,

– francúzska vláda, v zastúpení: D. Colas a R. Coesme, splnomocnení zástupcovia,

– estónska vláda, v zastúpení: N. Grünberg, splnomocnená zástupkyňa,

* Jazyk konania: francúzština.

– holandská vláda, v zastúpení: H. Stergiou a M. Bulterman, splnomocnené zástupkyne,

– poľská vláda, v zastúpení: B. Majczyna, splnomocnený zástupca,

– fínska vláda, v zastúpení: S. Hartikainen, splnomocnený zástupca,

– Európska komisia, v zastúpení: H. Tserepa-Lacombe, J. Hottiaux, Y. G. Marinova, G. Braga da Cruz a F. Wilman, splnomocnení zástupcovia,

– Dozorný orgán EZVO, v zastúpení: C. Zatschler, Ø. Bø, M. L. Hakkebo a C. Perrin, splnomocnení zástupcovia,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 4. júla 2017,

vyhlásil tento

Rozsudok

1 Návrh na začatie prejudiciálneho konania sa týka výkladu článku 1 a článku 8 ods. 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. ES L 204, 1998, s. 37; Mim. vyd. 13/020, s. 337), zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998 (Ú. v. ES L 217, 1998, s. 18; Mim. vyd. 13/021, s. 8) (ďalej len „smernica 98/34“), ako aj článku 2 ods. 2 písm. d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu (Ú. v. EÚ L 376, 2006, s. 36).

2 Tento návrh bol podaný v rámci konania pred trestným súdom o súkromnej trestnej žalobe podanej poškodenou stranou voči spoločnosti Uber France SAS za skutky nezákonného organizovania systému skontaktovania neprofesionálnych vodičov využívajúcich svoje vlastné vozidlo s osobami, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta.

Právny rámec

Právo Únie

Smernica 98/34

3 Článok 1 body 2, 5, 11 a 12 smernice 98/34 stanovujú:

„Na účely tejto smernice platia nasledujúce vymedzenia pojmov:

…

2. ‚služba‘ je každá služba poskytovaná informačnou spoločnosťou, to jest každá služba, ktorá sa bežne poskytuje za odmenu, na diaľku, elektronickým spôsobom a na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb.

Na účely tejto definície:

– ‚na diaľku' znamená, že služba sa poskytuje bez toho, aby pri tom boli obe strany súčasne prítomné,

– ‚služba poskytovaná elektronicky' znamená, že služba sa z miesta pôvodu odošle a na mieste určenia prijíma prostredníctvom elektronického zariadenia, určeného na spracovávanie (vrátane digitálneho komprimovania) a uskladňovanie údajov a je úplne vysielaná, prenášaná a prijímaná po drôte, prostredníctvom rádiových vĺn, optickým spôsobom, alebo inými elektromagnetickými prostriedkami,

– ‚na základe individuálnej žiadosti príjemcu služieb' znamená, že služba sa prostredníctvom prenosu údajov poskytuje na individuálnu žiadosť.

Indikatívny zoznam služieb, ktoré nespadajú pod túto definíciu, je uvedený v prílohe V.

…

5. ‚pravidlá, vzťahujúce sa na služby' sú požiadavky všeobecnej povahy, ktoré sa vzťahujú na zriaďovanie a vykonávanie služieb v zmysle bodu 2, najmä ustanovenia týkajúce sa poskytovateľa služby, služieb ako takých a ich príjemcu a vylučujúce všetky pravidlá netýkajúce sa [s výnimkou pravidiel netýkajúcich sa – *neoficiálny preklad*] špecificky služieb tak, ako sú definované v tomto bode.

…

Na účely tejto definície:

– sa pravidlo považuje za pravidlo osobitne určené pre služby informačnej spoločnosti vtedy, ak so zreteľom na jeho dôvodovú správu a jej vykonávaciu časť je špecifickým cieľom a zámerom všetkých alebo niektorých z jeho ustanovení regulovanie takýchto služieb, vykonávané explicitným a cieleným spôsobom,

– sa pravidlo nepovažuje za pravidlo osobitne určené pre služby informačnej spoločnosti vtedy, ak tieto služby ovplyvňuje iba nepriamym alebo náhodným spôsobom;

11. ‚technický predpis' sú technické špecifikácie a ďalšie požiadavky alebo pravidlá o službách vrátane príslušných správnych opatrení, dodržiavanie ktorých je v prípade predaja, poskytovania služieb, zriadenia poskytovateľa alebo používania služby v členskom štáte alebo na väčšej časti jeho územia *de facto* alebo *de jure* povinné, ako aj zákony, predpisy alebo administratívne opatrenia, okrem tých, ktoré sú uvedené v článku 10, ktoré zakazujú výrobu, dovoz, predaj alebo používanie výrobku alebo zakazujúce poskytovanie alebo používanie služby alebo usadenie sa subjektu v členskom štáte ako poskytovateľa služby.

…

12. ‚návrh technického predpisu' je znenie technickej špecifikácie, inej požiadavky alebo pravidla o službách, vrátane administratívnych opatrení formulovaných s cieľom uzákoňovania alebo dosiahnutia uzákonenia návrhu technického predpisu ako technického predpisu, pričom znenie je v štádiu prípravy a je v ňom ešte možné vykonať podstatné zmeny."

4 Článok 8 ods. 1 prvý pododsek tejto smernice stanovuje:

„Členské štáty okamžite oznámia Komisii, s výhradou článku 10, všetky návrhy technických predpisov, okrem tých prípadov, keď návrh technického predpisu obsahuje iba prenos medzinárodnej alebo európskej normy a keď postačí informácia o príslušnej norme. Členské štáty oznámia Komisii aj dôvody, pre ktoré je uzákonenie takéhoto technického predpisu potrebné, keď to nebude zjavné už z návrhu technického predpisu.“

5 V súlade s článkami 10 a 11 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2015/1535 z 9. septembra 2015, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických predpisov a pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti (Ú. v. EÚ L 241, 2015, s. 1), bola smernica 98/34 zrušená 7. októbra 2015.

Smernica 2006/123

6 Podľa odôvodnenia 21 smernice 2006/123 „dopravné služby vrátane mestskej dopravy, taxi služby a služby rýchlej zdravotníckej pomoci, ako aj prístavných služieb by mali byť vyňaté z rozsahu pôsobnosti tejto smernice“.

7 Článok 2 ods. 2 písm. d) smernice 2006/123 uvádza, že táto smernica sa nevzťahuje na služby v oblasti dopravy vrátane prístavných služieb, ktoré patria do pôsobnosti hlavy V tretej časti Zmluvy o ES, teraz hlavy VI tretej časti Zmluvy o FEÚ.

Francúzske právo

8 Loi n° 2014-1104 du 1er octobre 2014 relative aux taxis et aux voitures de transport avec chauffeur (zákon č. 2014-1104 z 1. októbra 2014 o taxislužbách a vozidlách na prepravu s vodičom) (JORF z 2. októbra 2014, s. 15938) zaviedol do Code des transports (kódex o doprave) článok L. 3124-13, ktorý znie takto:

„Organizovanie systému skontaktovania zákazníkov s osobami, ktoré vykonávajú činnosti uvedené v článku L. 3120-1 [teda poskytovanie služieb cestnej prepravy osôb za odplatu vozidlami s menej ako desiatimi miestami s výnimkou hromadnej verejnej dopravy a súkromnej cestnej prepravy osôb] bez toho, aby išlo o podniky cestnej prepravy, ktoré môžu vykonávať príležitostné služby uvedené v kapitole II hlave 1 tejto knihy, o taxi, motorové vozidlá na dvoch alebo troch kolesách alebo vozidlá určené na prepravu s vodičom v zmysle tejto hlavy, sa potrestá odňatím slobody na dva roky a pokutou 300 000 [eur].

Právnickým osobám uznaným za trestne zodpovedné za spáchanie trestného činu upraveného v tomto článku sa okrem pokuty podľa podmienok stanovených v článku 131-38 Trestného zákonníka uložia aj tresty stanovené v bodoch 2 až 9 článku 131-39 tohto zákonníka. Zákaz uvedený v bode 2 tohto článku 131-39 sa týka činnosti, pri výkone ktorej alebo v súvislosti s výkonom ktorej bol spáchaný trestný čin. Tresty stanovené v bodoch 2 až 7 uvedeného článku je možné uložiť na dobu najviac piatich rokov.“

9 Článok 131-39, body 2 až 9 Trestného zákonníka stanovuje:

„Ak to zákon stanovuje, za trestný čin alebo priestupok možno právnickej osobe uložiť jeden alebo viacero z týchto trestov:

…

2° Časovo neobmedzený alebo až päťročný zákaz výkonu jednej alebo viacerých profesijných alebo spoločenských činností a to priamo, či nepriamo;

3° Nariadenie súdneho dohľadu až na dobu piatich rokov;

4° Časovo neobmedzené uzavretie alebo uzavretie až na dobu piatich rokov závodov, alebo jednej prípadne viacerých prevádzok podniku, ktoré slúžili na spáchanie stíhaných skutkov;

5° Vylúčenie z účasti na verejných obstarávaniach s konečnou platnosťou, alebo až na dobu piatich rokov;

6° Trvalý alebo až päť rokov trvajúci zákaz uskutočniť verejnú ponuku cenných papierov alebo ponúkať svoje cenné papiere na obchodovanie na regulovanom trhu;

7° Zákaz až na dobu piatich rokov, vystavovať iné zmenky, než zmenky umožňujúce výber prostriedkov vystaviteľom u zmenečníka alebo u oprávnených osôb, alebo používať platobné karty;

8° Trest konfiškácie za podmienok a podľa úpravy stanovenej v článku 131-21;

9° Uverejnenie vyhláseného rozhodnutia alebo jeho šírenie tlačou, alebo inými elektronickými verejno-komunikačnými prostriedkami.“

Spor vo veci samej a prejudiciálna otázka

10 Uber France poskytuje prostredníctvom aplikácie pre smartfóny službu označovanú ako „Uber Pop“, ktorou skontaktuje neprofesionálnych vodičov využívajúcich svoje vlastné vozidlo s osobami, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta. V rámci služieb poskytovaných prostredníctvom tejto aplikácie uvedená spoločnosť, ako to uviedol Tribunal de grande instance v Lille (Francúzsko) v návrhu na začatie prejudiciálneho konania, stanovuje poplatky, vyberá ceny za každú jazdu od zákazníka predtým, než časť prevedie neprofesionálnemu vodičovi vozidla, a vystavuje faktúry.

11 Uber France čelí trestnému stíhaniu pred týmto súdom na základe súkromnej trestnej žaloby podanej poškodenou stranou, ktorou je pán Nabil Bensalem, po prvé za skutky spáchané od 2. februára a 10. júna 2014, zavádzajúce obchodné praktiky, po druhé, od 10. júna 2014 za skutky napomáhania nezákonnému výkonu profesie taxislužby, ako aj, po tretie, od 1. októbra 2014 za skutky nezákonného organizovania systému sprostredkovania zákazníkov pre osoby, ktoré sa venujú vykonávaniu cestnej prepravy za odplatu s vozidlami s menej než desiatimi miestami.

12 Rozsudkom zo 17. marca 2016 Tribunal de grande instance de Lille uznal Uber France za vinnú za zavádzajúce obchodné praktiky a oslobodil ju spod obžaloby z napomáhania nezákonnému výkonu profesie taxislužby.

13 Pokiaľ ide o nezákonné organizovanie systému sprostredkovania zákazníkov pre neprofesionálnych vodičov, ktoré je trestné podľa článku L. 3124-13 kódexu o doprave, uvedený súd má pochybnosti o tom, či sa toto ustanovenie má považovať za „pravidlo, vzťahujúce sa na služby“ informačnej spoločnosti v zmysle článku 1 bodu 5 smernice 98/34, ktorého neoznámenie by podľa článku 8 ods. 1 tejto smernice znamenalo nemožnosť jeho uplatňovania voči jednotlivcom, alebo skôr pravidlo týkajúce sa „služieb v oblasti dopravy“ v zmysle článku 2 ods. 2 písm. d) smernice 2006/123.

14 Za týchto podmienok Tribunal de grande instance de Lille (Súd prvého stupňa Lille) rozhodol prerušiť konanie a položiť Súdnemu dvoru túto prejudiciálnu otázku:

„Predstavuje článok L. 3124-13 kódexu o doprave, doplnený zákonom č. 2014-1104 z 1. októbra 2014 o taxislužbách a vozidlách na prepravu s vodičom, nový technický predpis, ktorý nie je implicitný, vzťahujúci sa na jednu alebo viacero služieb informačnej spoločnosti v zmysle [smernice 98/34], ktorý stanovuje povinnosť predchádzajúceho oznámenia tohto textu Európskej komisii na základe článku 8 tejto smernice, alebo tento predpis spadá do pôsobnosti [smernice 2006/123], ktorá vylučuje vo svojom článku [2 ods. 2 písm. d)] dopravu?

V prípade kladnej odpovede na prvú časť otázky, má porušenie oznamovacej povinnosti stanovenej v článku 8 [smernice 98/34] za následok neuplatniteľnosť článku L. 3124-13 kódexu o doprave na osoby podliehajúce súdnej právomoci?“

O prejudiciálnej otázke

15 Prvou časťou svojej otázky sa vnútroštátny súd v podstate pýta, či sa článok 1 smernice 98/34 a článok 2 ods. 2 písm. d) smernice 2006/123 majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava, ktorá trestnoprávne postihuje organizovanie systému skontaktovania zákazníkov s osobami, ktoré poskytujú služby osobnej cestnej prepravy za odplatu s vozidlami, ktoré majú menej ako desať miest, bez oprávnenia na tento účel, musí byť kvalifikovaná ako pravidlo vzťahujúce sa na služby informačnej spoločnosti, na ktoré sa vzťahuje povinnosť predchádzajúceho oznámenia Komisii podľa článku 8 ods. 1 prvého pododseku smernice 98/34, alebo či naopak, takáto právna úprava sa vzťahuje na službu v oblasti dopravy, vylúčenú z rozsahu pôsobnosti smernice 98/34, ako aj z pôsobnosti smernice 2006/123.

16 Na úvod treba poznamenať, že právna úprava, ktorej sa týka konanie vo veci samej, sankcionuje trestami, ktoré majú trestnoprávnu povahu, ako je odňatie slobody, peňažný trest, zákaz výkonu profesijnej alebo spoločenskej činnosti, uzavretie prevádzok podniku, ako aj konfiškácia, organizovanie systému skontaktovania zákazníkov s osobami, ktoré bez povolenia poskytujú osobnú cestnú prepravu.

17 V konaní vo veci samej predmetná služba spočíva v skontaktovaní prostredníctvom aplikácie pre smartfón a za odplatu neprofesionálnych vodičov s osobami, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta, a v rámci toho, ako bolo uvedené v bode 10 tohto rozsudku poskytovateľ uvedenej služby stanovuje poplatky, vyberá ceny za každú jazdu od zákazníka predtým, než časť prevedie neprofesionálnemu vodičovi vozidla, a vystavuje faktúry.

18 Súdny dvor mal v konaní o návrhu na začatie prejudiciálneho konania príležitosť spresniť vo svojom rozsudku z 20. decembra 2017, Asociación Profesional Elite Taxi (C-434/15, EU:C:2017:981), právnu kvalifikáciu takej služby vo vzťahu k právu Únie.

19 Súdny dvor tak na úvod konštatoval, že sprostredkovateľská služba, ktorá prostredníctvom aplikácie pre smartfóny umožňuje preniesť informácie týkajúce sa rezervácie dopravnej služby medzi pasažierom a neprofesionálnym vodičom využívajúcim svoje vlastné vozidlo, ktorý uskutoční prepravu, v podstate zodpovedá kritériám kvalifikácie „služby informačnej spoločnosti“ v zmysle článku 1 bodu 2 smernice 98/34 (rozsudok z 20. decembra 2017, Asociación Profesional Elite Taxi, C-434/15, EU:C:2017:981, bod 35).

20 Súdny dvor však poznamenal, že dotknutá sprostredkovateľská služba, o akú išlo vo veci, v ktorej bol vydaný uvedený rozsudok, nepredstavuje len sprostredkovateľskú službu spočívajúcu v skontaktovaní neprofesionálnych vodičov využívajúcich svoje vlastné vozidlo s osobami, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta, prostredníctvom aplikácie pre smartfón (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. decembra 2017, Asociación Profesional Elite Taxi, C-434/15, EU:C:2017:981, bod 37).

21 V tejto súvislosti Súdny dvor konštatoval, že sprostredkovateľská služba poskytovaná príslušnou spoločnosťou bola neoddeliteľne spojená s ponukou služieb mestskej nie hromadnej dopravy, ktorú táto spoločnosť vytvorila, berúc do úvahy v prvom rade skutočnosť, že táto spoločnosť poskytovala aplikáciu, bez ktorej vodiči nemohli poskytovať dopravné služby, a osoby, ktoré sa potrebujú prepraviť v rámci mesta, by nemali prístup k službám uvedených vodičov a v druhom rade skutočnosť, že uvedená spoločnosť uplatňovala rozhodujúci vplyv na podmienky, za ktorých títo vodiči poskytujú svoje služby, a to stanovením maximálnej ceny jazdy, výberom ceny od zákazníka predtým, ako časť z nej vyplatí neprofesionálnemu vodičovi vozidla, a vykonávaním určitej kontroly kvality vozidiel a ich vodičov, ako aj správania týchto vodičov, čo dokonca môže viesť k ich vylúčeniu (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. decembra 2017, Asociación Profesional Elite Taxi, C-434/15, EU:C:2017:981, body 38 a 39).

22 Súdny dvor teda na základe týchto skutočností prijal záver, že predmetnú sprostredkovateľskú službu o akú išlo v uvedenej veci treba považovať za neoddeliteľnú súčasť celkovej služby, ktorej hlavným prvkom je dopravná služba a ktorá v dôsledku toho nezodpovedá kvalifikácii „služby informačnej spoločnosti“ v zmysle článku 1 bodu 2 smernice 98/34, ale kvalifikácii „služby v oblasti dopravy“ v zmysle článku 2 ods. 2 písm. d) smernice 2006/123 (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. decembra 2017, Asociación Profesional Elite Taxi, C-434/15, EU:C:2017:981, bod 40).

23 Súdny dvor z toho najmä vyvodil, že táto sprostredkovateľská služba sa nespravuje smernicou 2006/123, keďže podľa článku 2 ods. 2 písm. d) tejto smernice, služby v oblasti dopravy patria medzi služby výslovne vylúčené z jej pôsobnosti (pozri v tomto zmysle rozsudok z 20. decembra 2017, Asociación Profesional Elite Taxi, C-434/15, EU:C:2017:981, bod 43).

24 Tento záver platí z rovnakých dôvodov, aj pokiaľ ide o sprostredkovateľskú službu v konaní vo veci samej, pretože z informácií, ktorými disponuje Súdny dvor, vyplýva, že táto služba sa zásadne neodlišuje od služby opísanej v bode 21 tohto rozsudku, čo však prislúcha posúdiť vnútroštátnemu súdu.

25 S výhradou tohto overenia teda právna úprava, ako je právna úprava v konaní vo veci samej, uvádzaná v rámci trestného konania vedeného proti spoločnosti poskytujúcej uvedenú sprostredkovateľskú službu, nemôže patriť pod smernicu 2006/123.

26 Z toho vyplýva, že túto právnu úpravu nemožno kvalifikovať ako pravidlo vzťahujúce sa na služby informačnej spoločnosti v zmysle článku 1 smernice 98/34, a teda nepodlieha povinnosti predchádzajúceho oznámenia Komisii uvedenému v článku 8 ods. 1 prvom pododseku tejto smernice.

27 Vzhľadom na predchádzajúce úvahy treba na prvú časť položenej otázky odpovedať, že článok 1 smernice 98/34 a článok 2 ods. 2 písm. d) smernice 2006/123 sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava, ktorá trestnoprávne postihuje organizovanie systému skontaktovania zákazníkov s osobami, ktoré poskytujú služby osobnej cestnej prepravy za odplatu s vozidlami, ktoré majú menej ako desať miest, bez oprávnenia na tento účel, sa vzťahuje na „služby v oblasti dopravy“, pokiaľ sa uplatňuje na sprostredkovateľské služby poskytnuté prostredníctvom aplikácie pre smartfón, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou komplexných služieb, ktorých hlavným prvkom je služba dopravy. Taká služba je vylúčená z pôsobnosti týchto smerníc.

28 Vzhľadom na odpoveď na prvú časť otázky nie je potrebné odpovedať na jej druhú časť, ktorá sa týka hypotézy, za akých okolností by taká právna úprava, pokiaľ by sa uplatňovala na službu, o akú ide v konaní vo veci samej, mala byť predmetom oznámenia podľa článku 8 ods. 1 prvého pododseku smernice 98/34.

O trovách

29 Vzhľadom na to, že konanie pred Súdnym dvorom má vo vzťahu k účastníkom konania vo veci samej incidenčný charakter a bolo začaté v súvislosti s prekážkou postupu v konaní pred vnútroštátnym súdom, o trovách konania rozhodne tento vnútroštátny súd. Iné trovy konania, ktoré vznikli v súvislosti s predložením pripomienok Súdnemu dvoru a nie sú trovami uvedených účastníkov konania, nemôžu byť nahradené.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (veľká komora) rozhodol takto:

Článok 1 smernice Európskeho parlamentu a Rady 98/34/ES z 22. júna 1998, ktorou sa stanovuje postup pri poskytovaní informácií v oblasti technických noriem a predpisov, ako aj pravidiel vzťahujúcich sa na služby informačnej spoločnosti, zmenenej smernicou Európskeho parlamentu a Rady 98/48/ES z 20. júla 1998, a článok 2 ods. 2 písm. d) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2006/123/ES z 12. decembra 2006 o službách na vnútornom trhu sa majú vykladať v tom zmysle, že vnútroštátna právna úprava, ktorá trestnoprávne postihuje organizovanie systému skontaktovania zákazníkov s osobami, ktoré poskytujú služby osobnej cestnej prepravy za odplatu s vozidlami, ktoré majú menej ako desať miest, bez oprávnenia na tento účel, sa vzťahuje na „služby v oblasti dopravy“, pokiaľ sa uplatňuje na sprostredkovateľské služby poskytnuté prostredníctvom aplikácie pre smartfón, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou komplexných služieb, ktorých hlavným prvkom je služba dopravy. Taká služba je vylúčená z pôsobnosti týchto smerníc.

Podpisy